



musik
 Film
 reolen
 Comics
 Spil
 kontakt
 Temaer
 links
 Søg

El Gran amor del conde Drácula

Vi må befinde os ved udgangen af det 19. århundrede. En hestevogn skramler af sted gennem de transsylvanske bjerge med kurs mod det navnkundige Borgo-pas, hvor legenderne stadig går om Jonathan Harker og van Helsing's kamp mod den berygtede grev Dracula. I vognen sidder den unge læge Imre Polvi (V́ctor Alcázar) og de mindst lige så unge damer Karen (Haydée Politoff), Senta (Rosanna Yanni), Marlene (Ingrid Garbo) og Elke (Mirta Miller). Af uvisse årsager skal selskabet til et sanatorium der ligger højt oppe i bjergene. Stedet må være af en vis betydning, for gruppen er rejst helt fra Tyskland for at nå dertil, men nogen videre rolle kommer sanatoriet aldrig til at spille. Uheldet er nemlig ude, og kort før solnedgang mister hestevognen et hjul, netop som de krydser Borgo-passet. Situationen forværres yderligere derved, at kuskens bliver dræbt ved et spark, da han forsøger at berolige de opildnede heste. Imre kan heller ikke finde det tabte vognhjul, og til sidst løber hestene fra selskabet. Hvor uheldig har man lov at være, kunne man spørge. Da mørket hurtigt sænker sig over bjergene og et uvejr begynder at buldre i det fjerne, beslutter det lille selskab at søge ly i den dunkle borg de ser tegne sig mod horisonten. Optimistisk mener Imre, at de kan nå den før regnen kommer, og ganske rigtigt når de det da også.

I den ældgamle fæstning, hvor Dracula engang levede, har den karismatiske Dr. Wendell Marlow (Paul Naschy) slået sig ned. Stedet er øde, men ensomheden passer den lidt excentriske læge ganske godt. Han trives i ensomheden, forklarer han da en af de unge damer flirtende spørger hvordan han kan klare sig helt uden selskab. Beroligende fortæller Dr.



Marlow, at de kan bo hos ham så længe de måtte have brug for det, og der er ledige værelser nok i borgen til alle. Hurtigt smutter pigerne i deres gennemsigtige natkjoler, og så kan den første omgang natligt halloj begynde. Naturligvis har Imre et forhold til den ene af pigerne, og de andre sværmer for den gode doktor Marlow. Den følgende morgen er lægen ikke tilstede. Han er ude for at tilse sine fælder i skoven, og vil ikke være tilbage før mørkets frembrud. Selskabet ikke vil forlade borgen uden først at have sagt tak til deres vært, så derfor tilbringer de nu dagen med nøgenbadning og pjank. Da natten så endeligt falder på, viser deres vært sig ganske rigtigt igen.



Forulykket ved solnedgar

Denne aften kommer der skub i sagerne, for den gode Dr. Marlow er naturligvis ingen ringere end selveste grev Dracula. Et af grevens tidligere ofre, der nu ligeledes er vampyr, forgriber sig i nattens mulm og mørke på Imre, der på rekordtid selv bliver vampyr. Som ringe i vandet spredes vampyrismen herfra, da især pigerne har svært ved at holde hugtænderne for sig selv.



Selskabet ankommer

Hele første halvdel af **El Gran amor del conde Drácula**, eller **Count Dracula's Great Love** som den kom til at hedde på engelsk, går nu med at lege katten efter musen. Pigerne og vampyrene drøner omkring på borgen, mens de én for én bliver snuppet af vampyrene. Da det sidste pigebarn falder for de efterhånden talrige blodsugere, sker der noget med handlingen. Historien skifter gear, og vi hører nu, at Dracula har brug for blodet fra en jomfru, der frivilligt vil gå i seng med ham, ikke på grund af hans overnaturlige evner, men af egen fri vilje. Det har åbenbart været svært for greven at finde sådan en pige, men nu byder muligheden sig med ét. Pigens blod skal bruges i et offer, der kan genoplive grevens datter, der ligger pulveriseret i en kiste nede under borgen. Hvorfor, hvordan og hvornår er imidlertid ikke helt let at besvare. Det vigtige er, at greven og de nyvundne håndlangere pludselig får travlt med at arrangere den store blodfest. Van Helsing har i øvrigt forudset det hele, og nedfældet det i en bog, som ligger og flyder i borgen. Meget belejligt for de der finder den, men måske er det da allerede for sent.



Greven

El Gran amor del conde Drácula er én stor omgang festligt nonsens, der alene i hele præmissen er så tåbelig, at man må tage hatten af for Javier



Aguirre og Alberto S. Insúa, der udtænkte historien, og skrev filmens manuskript sammen. Efter sigende skulle Paul Naschy i øvrigt også have bidraget til plottet. Fire kønne piger, en letsindig læge og så den altid charmerende grev Dracula; det er alt man behøver for at lave en burlesk omgang euro-trash med både til gården og gaden. Hele herligheden er da også instrueret af Javier Aguirre selv i 1972, og optaget udenfor Madrid.



Tid til lidt nøgenbadning

Visuelt læner filmen sig helt og aldeles op ad Hammers forståelse for gotik, og vidste man ikke filmen var spansk, kunne den lige så let være produceret af briterne. Man kommer dog ikke uden om, at **El Gran amor del conde Drácula** er en tand mere slibrig end Hammers film fra samme periode, og det er jo ikke noget at kimse af. I det store hele er stilen og udtrykket solidt afprøvet - man har set det hele både før og siden. Dog adskiller **El Gran amor del conde Drácula** sig på to punkter fra den brede mængde europæiske vampyrfilm. For det første rummer filmen et twist, der sandsynligvis aldrig tidligere har været brugt. I hvert fald er selve afslutningen særdeles overraskende, og har man holdt ørerne stive og gennemskuet den lidt forvirrende handling, vil afslutningen muligvis endda fremstå som et smukt klimaks.



En af de stakkels små ungpiger

Det andet store aktiv som **El Gran amor del conde Drácula** har i forhold til andre film, er Paul Naschy - manden der er blevet kaldt Spaniens svar på Lon Chaney - i rollen som Dracula. Naschy kan præcis det samme som Christopher Lee, Peter Cushing og Vincent Price. Med bidende alvor og en gennemtrængende præsens, bærer Paul Naschy med det borgerlige navn Jacinto Molina, filmen på sine skuldre. Det er ham der giver al lirt og tågesnakken præcis den seriøsitet, som en film som denne har brug for. Naschy, der må siges at være en veteran indenfor spansk horror, har stort set spillet alle de klassiske monstre, og mere til. Han er et ikon på lige fod med de store briter og amerikanere, men desværre knap så velkendt. Sådan kan man fabulere længe om Naschys fortrin, men først og fremmest er det vigtigt at fastslå, at han er den eneste som spiller nævneværdigt i filmen. De øvrige medvirkende bestiller ikke stort andet end at stønne vellystigt eller fyre tåbelige replikker af. Det skal man nu ikke lægge dem til last, for det var vel sådan set det de blev bedt om, og i den forstand opfylder de jo blot genrens konventioner. Der er da heller ikke mange af filmens medvirkende, der har haft en stor filmkarriere. Pigerne havde deres storhedstid i 70'erne,



Samme ungpige lidt senere



Vampyrens sensuelle dra

hvorefter de fleste mere eller mindre forsvinder ud af branchen. Kun Mirta Miller, der spiller Elke, har medvirket i flere større produktioner; blandt andet Umberto Lenzis giallo **Gatti rossi in un labirinto di vetro** (engelsk titel: **Eyeball**) fra 1975. Den eneste større mandlige skuespiller, ud over Naschy, er Víctor Alcázar i rollen som Imre. Alcázars CV er heller ikke imponerende, men han må dog være faldet i Javier Aguirres smag, for i 1973 medvirkede han på ny i en af instruktørens trash-gysere. Denne gang var titlen **El Jorobado de la Morgue** (engelsk titel: **Hunchback of the Morgue**), en sentimental og morbid fortælling om pukkelryggen Gotho, men desværre for Alcázar stjæler Naschy også her rampelyset.



Hvem kan modstå den charme..?

El Gran amor del conde Drácula må vel nærmest betragtes som en form for efterfølger til Bram Stokers oprindelige roman **Dracula** fra 1897. Filmen lægger sig i hvert fald mere eller mindre i forlængelse af bogen, om end de ikke har noget direkte med hinanden at gøre. Det gør imidlertid handlingen en smule prætentios, hvilket mange sikkert vil finde helt forfærdeligt. Det er en smagssag, som så meget andet ved denne film. Det er nemlig meget, meget let at finde fejl ved **El Gran amor del conde Drácula**. Handlingen er usammenhængende og svær at gennemskue, skuespillet horribelt, billedkvaliteten og kameraarbejdet mangelfuldt, musikken skrækkelig og dialogen tåbelig. Mest af alt er filmen et påskud for at vise de fire unge damer i så lidt tøj som muligt, mens de liderlige - undskyld, sensuelle - vampyrer slikker blod af hinandens bryster. Med andre ord er Javier Aguirres film rendyrket affald. Men heri ligger jo netop kvaliteten, for uanset hvordan man vender og drejer det, er det svært ikke at elske en film som denne, netop på grund af dens fejl og mangler. **El Gran amor del conde Drácula** er den rendyrkede vare. Den rummer alt det man enten elsker eller hader ved 70'ernes euro-vampyrfilm, og har man blot en smule snavset fantasi, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at filmen vil gå rent ind hos alle sleazehounds.



Det store blodoffer indlec

Filmen er venligst stillet til rådighed af [Eclectic DVD](#).

Titel: El Gran amor del conde Drácula

Andre titler: Count Dracula's Great Love (USA), Count Dracula's Greatest Love, Dracula's Great Love, Cemetery Girls, Cemetery Tramps, Dracula's Virgin Lovers, The Great Love of Count Dracula, Vampire Playgirls

Instruktør: Javier Aguirre

Manuskript: Javier Aguirre & Alberto S. Insúa

Cast: Jacinto Molina/Paul Naschy (Dracula/Dr. Wendell Marlow), Haydée Politoff (Karen), Rosanna Yanni (Senta), Ingrid Garbo (Marlene), Mirta Miller (Eike), Víctor Alcázar (Imre Polvi)

Producere: Francisco Lara Polop

Foto: Raúl Pérez Cubero

Klip: Petra de Nieva

Musik: Carmelo A. Bernaola

Spilletid: 85 minutter

Aspect ratio: Full frame

Lyd: Mono

Sprog: Engelsk

Undertekster: Ingen

Produktionsland, år: Spanien, 1972

Produktionsselskaber: Janus Films

Distributør (DVD): Eclectic DVD

Udgave/region: 0

Anmeldt af [Martin Jürgensen](#) | 13/05/2006

Relevante links:

[The Mark of Naschy](#)

En fanside dedikeret til skuespillerens liv og levned. Meget omfattende og interessant.